

calyptus Globulus (Blue gum) και ο Eucalyptus Resinifera (Red gum).

Ο Eucalyptus Globulus πρέπει να φυτεύεται επί πλούσιων γαιών και διατηρουσών υπό την επιφανειακή υγρασία. Η ανάπτυξις αυτού γίνεται ταχέως, φθάνει δε μέχρι 400 ποδών ύψους, το δε ξύλον αυτού είναι ισχυρότατον και καταλλήλοτατον εις την ναυπηγίαν και άλλας ανάγκας, ως π. χ. διά σιδηροδρόμους, αμάξιας και τροχούς αυτών.

Ο Eucalyptus Resinifera εύδοκίμει και εις γαίας λεπτάς και άντίζει κατά τε της ξηρασίας και του ψύχους. Τό εκ του είδους δε τούτου ξύλον θεωρείται ως το ισχυρότερον και διαρκέστερον όλων των άλλων. Δεν σκευροῦται, ούτε σχίζεται καθέτως, ούτε φθείρεται εκ της υγρασίας.

Εν Αλγερία το τελευταίον τούτο είδος διαδίδεται επί μάλλον και μάλλον, ενώ τούναντίον η καλλιέργεια του Globulus περιορίζεται.

Κατά τον κ. Trottier ειδικώς ασχολούμενον εις την καλλιέργειαν του Ευκαλύπτου εν Hussein-Dey της Αλγερίας, η σπορά και το φύτεμα των Ευκαλύπτων πρέπει να γίνεται ως εξής:

(Τό τέλος εις τὸ προσχέρι.) Α. Μ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Τὸ Στατιστικὸν γραφεῖον τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου ἐν Αὐστρίᾳ, ἐδημοσίευσεν λίαν ἐνδιαφέροντας ἀριθμοὺς περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν ταχυδρομείων ἐν Ἠρώπῃ κατὰ τὸ 1876. Κατὰ τὰς πληροφωρίας ταύτας ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντικειμένων (ἐπιστολαί, ἐφημερίδες, δείγματα βιβλίων, κλπ.) τῶν μεταβιβασθέντων τῷ 1876 διὰ τῶν ταχυδρομείων εἰς τὰ διάφορα κράτη εἶναι 4,831,220,644, ἤτοι 5 σχεδὸν διλλιοῦνια. Ἡ Ἀγγλία εἶναι τὸ κράτος ἐνθα ἐν ἔτει 1876 μεταβιβάσθησαν τὰ περισσότερα, 4,415,478,588. Κατὰ δεύτερον λόγον ἔρχεται ἡ Γερμανία, 1,200,545,913· κατόπιν ἡ Γαλλία, 950,000,000· ἡ Αὐστρία, 424,315,488· ἡ Ἰταλία, 300,000,000 τὸ Βέλγιον, 473,097,916· ἡ Ρωσία, 143,097,716· ἡ Ἑλλάς, 135,055,341· ἡ Ἰσπανία 414,581,681· ἡ Ὀλλανδία, 97,927,632· ἡ Σουηδία, 51,383,676· ἡ Δανία, 46,046,303· ἡ Νορβηγία, 20,622,575· ἡ Πορτογαλλία 49,950,479· ἡ Ρουμανία 5,301,885· ἡ Ἑλλάς, 5,062,569· ἡ Τουρκία, 3,761,000 καὶ τέλος τὸ Λουξεμβούργον, 3,196,159.

Ἐπὶ τῇ βίβῃ δὲ τοῦ πληθυσμοῦ ἐκαστοῦ Κράτους, ἀναλογουσι κατ' ἄτομον ταχυδρομικαὶ ἀποστολαί

Ἀγγλίαν 33,4

Ἑλβετίαν	24,1
Γερμανίαν	46,6
Ὀλλανδίαν	15,6
Βέλγιον	13,1
Δανίαν	11,8
Λουξεμβούργον	8,5
Αὐστρίαν καὶ Οὐγγαρίαν	8,1
Σουηδίαν	6,7
Νορβηγίαν	6,2
Ἰσπανίαν	4,3
Πορτογαλλίαν	3,0
Ἑλλάδα	2,0
Ρωσίαν	1,5
Ρουμανίαν	0,5

Κατὰ τὴν ἐσχάτως δημοσιουθίσαν στατιστικὴν τῶν μεταλλείων, διὰ τὸ ἔτος 1877 ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ 494,391 ἄτομα ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐργάσθησαν εἰς τὰ μεταλλεῖα τῶν γαιανθράκων, τοῦ σιδήρου, τῆς πυρρομονίμου ἀργίλου καὶ τοῦ σχιστολίθου. Ἐκ τῶν ἀτόμων τούτων 395,025 ἐργάσθησαν ἐντός φρεάτων, καὶ 99,366 ἐξ ὧν 5,378 γυναῖκες καὶ κοράσια ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργασθέντων ἀτόμων κατὰ τὸ ἔτος 1876 ἦτο κατὰ 4 ἡ ἀνώτερος τῶν τοῦ 1877. Ἡ δὲ παραχθεῖσα ποσότης ὑπολογίζεται εἰς 134,479,068 τόνους γαιανθράκων, 12,014,356 μεταλλεύματος σιδήρου 4,843,541 πυρρομονίμου ἀργίλου, 838,395 σχιστολίθου.

Κατὰ τὸ 1877 ἐγένοντο 861 δυστυχήματα ἐξ ὧν ἀπεβίωσαν 4,208 ἄτομα, ἐγένετο δὲ 4 δυστυχήμα ἐπὶ 572 ἐργατῶν, καὶ ἀπέβιωσαν 1 ἐπὶ 409 ἐργατῶν, ἢ 4 ἐπὶ 123,217 ἐξαχθέντων τόνων.

Διὰ τῆς νέας νομισματικῆς συμβάσεως τῆς συναρθείσης τελευταίας ἐν Παρισίοις μεταξὺ τῶν Κρατῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν Λατινικὴν λεγομένην Ἐνωσιν καὶ ἣτις πρόκειται νὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς 1 ἰανουαρίου 1880, προσδιορίσθη ὡς ἐξῆς τὸ ποσὸν τῶν ἀργυρῶν κερμάτων, ἅτινα ἕκαστον τῶν Κρατῶν τῆς Ἐνώσεως δύναται νὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν

Ἡ Γαλλία	240,000,000 φράγ.
Ἡ Ἰταλία	170,000,000 "
Τὸ Βέλγιον	33,000,000 "
Ἡ Ἑλλάς	18,000,000 "
Ἡ Ἑλλάς	10,500,000 "

Ἡ Ἑλλάς ἐπομένως ἐκτυπώσασα κέρματα ἀξίας 9 ἑκατομμυρίων φράγκων, δύναται νὰ ἐκτυπώσῃ καὶ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1880 ἐν καὶ ἡμῶν ἐτι ἑκατομμύριον νέων δραχμῶν ἀργυρῶν κερμάτων.

Καθ' ὄλον τὸν κόσμον, πλὴν τῆς Κί-

νας καὶ τῆς Ἰαπωνίας, ὑπελογίσθησαν ὅτι ὑπάρχουσι 58,000,000 ἵππων, ἐξ ὧν ἐν Ρωσίᾳ 21,570,000, ἐν Γερμανίᾳ 3,352,000, ἐν Γαλλίᾳ 3,000,000, ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ 2,255,000, ἐν Οὐγγαρίᾳ, 2,179,000 καὶ ἐν Αὐστρίᾳ 1,367,000.

Θερμόμετρον. — Ἡ «Πολυτεχνικὴ Ἐρ.» τοῦ Λονδίνου, ἐξιστοροῦσα τὴν γένεσιν καὶ πρώτην χρῆσιν τοῦ θερμομέτρου, ἐπιβεβαιοῖ τὴν ῥήτρην τοῦ ραββίνου Βεν Ἀκίβα, καθ' ἣν ἡ ἐν τῇ νεωτέρα ἰατρικῇ συνήθης μέθοδος τοῦ ἐξετάζειν τοὺς ἀσθενεῖς διὰ τοῦ θερμομέτρου ἦτο γνωστὴ πρὸ 300 ἡδὴ ἐτῶν. Κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐφημερίδα πρώτος εὐρετὴς τοῦ θερμομέτρου ὑπῆρξεν ὁ Γαλιλαῖος τὸ κατὰ τὸ 1596 πρῶτον κατασκευασθέν θερμομόμετρον ἦτο ἀεροθερμομόμετρον· συνίστατο δὲ ἐκ μιᾶς σφαιρῆς μετὰ σωλήνος ὑγροῦ. Πρώτη χρῆσις αὐτοῦ ἐγένετο πρὸς ἔρευναν τῶν ἀσθενῶν, οἵτινες ἐλάμβανον τὴν σφαῖραν ἐν τῷ στόματι. Οὐχὶ διάφορον τούτου ἦτο καὶ τὸ κατόπιν ὑπὸ τοῦ Σαγρέ ἐπινοηθέν θερμομόμετρον. Θερμομόμετρα ἐξ ὕδατος, μετὰ τινος ἐντοσθεν τακέντος ὑγροῦ, κατασκεύασε τῷ 1647 ὁ ὕδατοποιὸς Μωριάνης, ὑπὸ τὴν ἐδηγίαν τοῦ ἱατροῦ Ρινιέρου. Ἐνταῦθα τῶν παλαιῶν τούτων θερμομέτρων παρέδωκε τῷ 1829 ὁ Ἀντινόρης πρὸς ἕτερα, δι' ὧν ἐσαφήνισεν τὰς τῶς γενομένης παρατηρήσεις. Ἡ φλωρεντινὴ Ἀκαδημία εὔρε πρὸς τοὺς ἄλλοις, ὅτι ἡ χιών τήκεται πάντοτε ἐν τῇ αὐτῇ θερμοκρασίᾳ· τοιοῦτο δὲ πρῶτον ὠρίσθη ἡ θέσις τοῦ μηδενικοῦ. Τῷ 1701 προσέτεινον ὁ Νεύτων νὰ ληθῆ ὡς κανονικὴ θερμοκρασία ἡ τῆξις τοῦ παγετοῦ καὶ ἡ ζέσις τοῦ ὕδατος. Τῷ 1714 (πρὸ τοῦ Ρεωμούρ καὶ τοῦ Κελσίου) κατασκεύασεν ἐν Δανσίᾳ ὁ Φάρενχαιτ τὸ πρῶτον θερμομόμετρον μετὰ διαιρέσεως μενοσιδαῦς.

Ναυτικαὶ δυνάμεις. — Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, ἡ Γαλλία κατὰ τὸ 1877 εἶχεν 120 σκάφη, ἐν οἷς 13 θεωρηκτὰ, εἰς ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν καὶ 82 σκάφη ἐν οἷς 29 θεωρηκτὰ, εἰς ἐφεδρείαν. Ἡ Ἀγγλία εἶχε 202, ἐν οἷς 21 θεωρηκτὰ εἰς ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, καὶ 151, ἐν οἷς 26 θεωρηκτὰ, εἰς ἐφεδρείαν. Ἡ Γερμανία εἶχεν ἐν συνόλῳ 88 σκάφη, ἐν οἷς 16 θεωρηκτὰ. Ἡ Ρωσία εἶχε 260, ὧν τὰ πλεῖστα μικρὰ καὶ παλαιὰ, ἐν οἷς 29 θεωρηκτὰ. Ἡ Αὐστρία εἶχεν 61 σκάφη, ἐν οἷς 13 θεωρηκτὰ. Ἡ Ἰταλία 66, ἐν οἷς 45 θεωρηκτὰ. Ἡ Τουρκία 103, ἐν οἷς 22 θεωρηκτὰ. Ἡ Ἰσπανία 137,

ἐν οἷς 8 θεωρητά. Ἡ Ἑλλάς, 15, ἐν οἷς δύο θεωρητά. Ἡ Δανία 33 μετὰ 6 θεωρητῶν. Ἡ Ὀλλανδία 102 μετὰ 49. Ἡ Πορτογαλία 30, ἐν οἷς ἐν μόνον θεωρητῶν. Ἡ Σουηδία καὶ ἡ Νορβηγία 69, ἐξ ὧν 43 θεωρητά. Αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι 113, ἐξ ὧν 24 θεωρητά. Ἡ Βραζιλία 65, ἐν οἷς καὶ 19 θεωρητά. Ἡ Περουία 18, ἐν οἷς 6 θεωρητά. Ἡ Χιλή 43 ἐξ ὧν δύο θεωρητά. Ἡ Ἀργεντινὴ δημοκρατία 21 μετὰ δύο θεωρητῶν.

Πυρκαϊὰ πολυτίμου βιβλιοθήκης. — Πρώτων ἡμερῶν ἐκῆ ἐν Βιρμιγκάμη τὸ μέγα ἀναγνωστήριον, μετ' αὐτοῦ δὲ εὖ μόνον ἡ δημοσία βιβλιοθήκη, ἡ 80, 000 τόμων περιέχουσα, ἀλλὰ καὶ ἡ πασίγνωστος Σαικσπέριος βιβλιοθήκη, ἥτις ἦτο τὸ ἀληθὲς σέμνωμα τῶν ἐν Βιρμιγκάμη λογίων. Ἡ σαικσπέριος βιβλιοθήκη συνέκειτο ἐξ ὀκτακισχιλίων τευχῶν καὶ ἦτο πληρεστάτη συλλογὴ χαλκογραφῶν, χειρογράφων, ἐρμηνειῶν, σχολίων καὶ μεταφράσεων τῶν ποιημάτων τοῦ Δίσχιλλου τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἀπασῶν τῶν ἐκδόσεων μετὰ λαμπροτάτων εἰκονογραφῶν. Πλησίον αὐτῆς ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρὸς ἐτέρα βιβλιοθήκη, ἡ τοῦ Ἰσπανοῦ ποιητοῦ Κερβάντου, τιμωμένη ἀντὶ τρισχιλίων λιρῶν. Τὸ ὅλον κτίριον ἦτο ἐξηραλισμένον ἀντὶ 24,000 λιρῶν, ἀλλ' ἡ προκύψασα ζημία εἶναι μεγαλειτέρα καὶ ἀνεπανόρθωτος. Προῆλθε δὲ τὸ κακὸν ἐκ τῆς ἀπροσεξίας ἐργάτου, πειραθέντος νὰ ὑποθερμάνῃ τοὺς πεπηγότας τοῦ ἀερίου φωτὸς σωλῆνας.

Ἀνθοδέσμη ἐκ -λεπίδων. — Κατὰ τὸν προσεχῆ ἀπρίλιον τὸ ἐν Βιέννῃ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος πανηγυρίζει τὴν πεντακαικοσαετηρίδα τῶν γάμων του. Εἰς τιμὴν τῆς ἐορτῆς ἡ ἐν Ζουδθάς τῆς Βοημίας ἀνθοποιὸς Ἐλίζα Πέτρακ, δύο εἰλα ἔτη μοχθήσασα, ἐφιλοτέχνησε μεγάλην καὶ περικαλλῆ ἀνθοδέσμην οὐχὶ ἐκ φύλων τεχνητῶν, ἀλλ' ἐκ παντοίων ποικιλοχρῶμων λεπίδων ἑκατὸν καὶ ἐπέκεινα χιλιάδων ἰχθύων. Τὸ βάζρον τοῦ Ουαμασίου καλλιτεχνήματος παριστάνει ἀκτὴν καὶ στέλεχος, ἐξ οὗ προεξέχουσι λαμπρὰ ἐλάφεια κέρατα, ἀποτελοῦντα τὸ ἀνθοδοχεῖον. Ἐν τῇ ἀνθοδέσμῃ παρατηροῦνται μυρία ἀποχρώσεις τῶν χρωμάτων, ἀπὸ τῶν μεγαλειτέρων ἀνθέων μέχρι τῶν πτερίδων. Ἐνθεν μὲν τῆς ἀνθοδέσμης πρόκειται ὁ αὐτοκρατορικὸς ἀετὸς ἐκ πεντακοσίων καὶ δισχιλίων λεπίδων ἰχθύων, ἐνθεν δὲ τὰ στέμματα τῆς Βοημίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας.

γίου, Ν. Γ. Ξανάκης, Ἰωάννης Σκαρφότας κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ἐκ τῶν ἑπαρχιῶν οὐδαίς.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΘ'

Τόπος ἦμην παρ' ἀρχαίους ἀναθροίσων ἰλλύγων καὶ τὴν σήμερον — ἀλλ' ἔστω μεταξὺ μας — τῶν (ἀλλόγων.

Εἰς τὸ μέλλον ἐν θῆ ἤμην ὅπως εἶμαι ἢ τι ἀλ-

(λωρ,

εἰν γνωρίζω, θὰ τὸ εἶπῃ ὁ τῶν χρόνων ὄμιος

(σάλας!

Ἔως ὅτου πλὴν τὸ μέλλον εἴνουν ῥῆμα μοὶ ἐκ-

(θέσση

προτιμῶ ἢ κεραλή μου νὰ ἀπορχεῖ καὶ πέσῃ.

Ἰδοὺ αὐτῆ... Σκότος ἔδη τὴν γῆν ὅλην περι-

(σάλλει.

ἐκθλοῦται δὲ ἐκ τούτου κεραλή ὅτ' ἦν μεγαλή.

Ἄληθως ἀλλὰ ἐν σκότει τίς ἐπιθεασὶ νὰ γήσῃ!

Εἶναι ἀνίγμα καὶ ὅστις ἀνίγμα τοιοῦτον λύσει,

θέλει ἴδει ὅτ' ἡ λύσις εἰς τὸν τράχηλόν μου κει-

(ταί!

ὄν ὅπουταν ἀποκόψῃ καὶ τὸ σῶμά μου ὡς μένει

μὲ τὴν κεφαλὴν ἐνώση, θὰ ἀνοῖσῃ τί ἐμφαίνει.

Ἄλλ' ὁ ἑλληὴν λύτης τότε δωρεὰς τοιαύτης δεῖται.

ΕΥΓ. ΔΑΝΤΣ.

Τῷ πρώτῳ λύτῃ δίδεται ἡ ὁτὸ τοῦ C. Ce Bernard διδασκαλικατῆ μυθιστορία «ὁ κατὰ τῶν ἐραστῶν διωγμὸς».

Ἡ «Παρθενῶν» ἀγγέλλει πᾶν βιβλίον οὐτινος ἀντίτυπον ἤθελε σταλῆ ἀσφαλῶς πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΗ'.

Δ Δ Δ Σ — Δ Δ Ο Σ.

Ἔλυσαν δ' αὐτὸ πρότος ὁ κύριος

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ

ὅστις καὶ ἔλαβε τὸ ἀποσχεθὲν δῶρον

Κατόπιν δὲ οἱ κ. κ. Ι. Σ. Ψαρρᾶς, Δημ. Πιπινόπουλος, Ἰωάννης Γιαννακόπουλος, Δ. Γεωρ-

Εἰς πάντα νέον ἐγγραφόμενον συνδρομητὴν προπληρόνοντα τὴν ἐτησίαν ἢ ἐξαμηνιαίαν συνδρομὴν προσφέρεται ΔΩΡΕΑΝ τὸ ὠραῖον μυθιστόρημα τοῦ διασημοῦ γάλλου μυθιστοριογράφου **MERY «Ο ΔΩΔΕΚΕΣ ΣΕΠΤΕΡΟΣ»** ὠραῖος τόμος ἐκ 300 σχεδὸν σελίδων τιμώμενος ἀντὶ δραχ. 5.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Παρθενῶνος» ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου ἀριθ. 30.

ΕΝ ΣΥΡῶ παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίῳ.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ » » κυρίῳ Σπ. Πρινάρῃ.
ΕΝ ΝΑΥΠΛΙῶ » » κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ.
ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ » » κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ.
ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς Σφιγγός.
ΕΝ ΙΘΑΚῇ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Παυλάτῳ.

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ » τῷ κ. Π. Ἀποστολοπούλῳ.
ΕΝ ΖΑΚΥΝΘῶ παρὰ τῷ κ. Σ. Τσακασιάνῳ.
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Ὀδυσσεὶ Παναγοπούλῳ.
ΕΝ ΒΡΑΙΛΛ, παρὰ τῷ Κυρίῳ Κλεάνθῃ Παπάζογλῃ.